

Genstilling til den ærede Forslagsstiller, om det vil kunne gaa med hans Forslag under Nr. 6 til § 9. Der kommer nemlig til at staa blandt Andet: „og for Børnenes Bedkommende tillige om deres Forældres eller Pleieforeldres Navn og Opholdstid“ — Komma — „deres Skoletid“ — Punktum. Det forekommer mig, at Paragrafen paa denne Maade bliver noget afhugget. Dette bør ikke staa saaledes, men det røber i alt Fald een Ting, thi det er et Tilfælde, der ikke alene ser ud som en Tanke, men hvori der visseelig ligger en Tanke. Det er nemlig den, at den ærede Forslagsstiller ikke har noget Naab om at faae Forslaget vedtaget, og derfor mener han: Det gjør ikke saa noie til Sagen; jeg vil kun klart nedlægge min afvigende Mening i Vædringsforslags Skikkelse; det er altid kraftigere end at komme med en Udtalelse eller en Indsigelse. — Jeg kommer nu til et Vædringsforslag, som jeg anser for vigtigt; det er Forslaget i Betænkningen under Nr. 5 af Udvalget til § 6. Det gaar ud paa, at Ordene: „særligen skadelige“ skulde rettes til: „særlig anstrengende og skadelige“. Dette er for mig meget vigtigt. De Herrer ville maasse mindes, at jeg ved denne Sags 1ste Behandling strax søgte at hørde Omstændigheden af, at Grændsen for den arbejdssjøre Alder blev sat til 12 Aar. Da jeg imidlertid ikke fandt synderlig Afslutning i Thinget i saa Henseende, og da jeg heller ikke har fundet nogen sær varm Tilslutning i Udvalget for denne Tanke, men er kommen til at staa ene med den overfor Regjeringen og for det andet Thing, har jeg ikke troet, det vilde være rigtigt at yppe Riv om den, idet jeg sætter megen Pris paa Loven. Man var da saa venlig i Udvalget at indrømme mig, at man i Lovforslagets § 6 kunde faae den Vædring vedtagen, at det kom til at hedde: „Naar Indenrigsministeren finder, at visse Arter af det i § 1 omhandlede Arbeide ere særlig anstrengende og skadelige for Sundheden“ osv. Jeg har ved Udtrykket „anstrengende Arbeide“ tænkt mig, at der paalægges Børn Arbeide, som i det Hele maa anses for anstrengende efter deres Alder. Der bør altsaa ikke anvises 10—12aarige Børn et Arbeide, som egentlig ligger over den Legemsmodenhed, de have naaet, og naar det sker, skal Ministeren kunne sige: Der maa dertil bruges 12aarige Børn; det Arbeide kan ikke udføres af Børn paa 10—11 Aar. Jeg tror, at dette meget bedre vil kunne udføres i Virkeligheden end logisk bestemmes. Jeg sætter megen Pris paa det nævnte Forslag, fordi det har givet mig Anledning til at frasalde Forslaget om 12 Aar. Jeg skal tilføie, at Grunden til, at jeg har kunnet frasalde en saadan Vædring, hvorpaa man dog har sat saa megen Pris paa de Steder, hvorfra jeg har modtaget Indvirkning i denne Sag, er den, at man ikke har lagt Mærke til, at her kun er Tale om en Arbeidstid af 6 Timer, medens den svenske Lovgivning, hvor 12

Aar er sat som Aldersgrændse, har 10 Timers Arbeidstid. Man gjør jo ogsaa overordentlig Meget for at opnaa Enighed, og — lad mig slutte hermed; thi jeg tror ikke, vi skulde udstrække disse Forhandlinger for længe — her foreligger et Exempel, hvorfra det, i alt Fald som Sagen stod i Udvalget, baade naar jeg ser paa de Medlemmer, der ere valgte af Mørtallet, og paa dem, der ere valgte af Mindretallet i Thinget, viser sig, at de alle særdeles godt kunne arbejde sammen i det Mindste med den ærede Indenrigsminister. Jeg takker den ærede Ordfører for den overnaade store Indsydelse, han har udbøvet paa denne Sags helbige Skikkelse, og jeg glæder mig til, at den ærede Minister ikke vil have noget Væsentligt at indvende imod Udvalgets Forslag, men vil have umaadelig Meget at indvende imod de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius).

Tanber: Derfor det ærede Udvalg sætter Pris paa at faae Anerkjendelse fra Medlemmer udenfor Udvalget, er jeg meget villig til at føie min til den, vi nu hørte fra det ærede Medlem for Bornholm (Kosob). Ligesom det har glædet mig at se dette Lovforslag fremkomme, og ligesom jeg kan billige de Grundsætninger, der have ledet den høitærede Indenrigsminister til at indbringe det, saaledes kan jeg ogsaa fuldkommen slutte mig til de Betragtninger, Udvalget har gjort gjældende, og de Forslag, det har stillet. Det eneste Forslag, jeg har nogen Betænkning ved, er det, der findes under Nr. 5 i Betænkningen, og som gaar ud paa at forandre „særligen skadelige“ til „særlig anstrengende og skadelige“, men naar det kun skal forstaaes saaledes, som nu det ærede Medlem for Bornholm har fortolket det, og naar der maa tillægges hans Fortolkning nogen Vægt, siden vi jo høre, at han er den, der har foranlediget det, saa kan jeg ikke se rettere, end at det egentlig ikke siger Andet end, hvad der staar i Forveien, thi naar „anstrengende“ skal betyde „i Almindelighed anstrengende efter Bedkommendes Alder“, da maa man jo sige, at et Arbeide af denne Betskaffen ogsaa er i Almindelighed skadeligt for Bedkommendes Sundhed. Det maa altsaa betragtes som et temmelig betydningsløst Forslag, og jeg skal med Fornøielse stemme for det, siden det er fremkommet fra Udvalget. — Med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), skal jeg sige, at jeg i det Hele ikke kan slutte mig til dem undtagen til det første, der efter min Formening gaar ud paa en helbig Forandring af Lovforslaget. § 1, saaledes som den nu lyder, forekommer nemlig ogsaa mig at være for ubestemt i sit Indhold, og skjøndt jeg nok kan gaa med til at overlade Anvendelsen af alle disse enkelte Bestemmelser til Indenrigsministeren, saa tror jeg dog ikke, at det er fuldkommen rigtigt at overlade til ham